

Bruksela, 23 listopada 2017 r.
(OR. en)

14823/17

ECOFIN 1008
UEM 324
SOC 753
EMPL 573
COMPET 806
ENV 979
EDUC 429
RECH 378
ENER 467
JAI 1090

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	22 listopada 2017 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2017) 770 final
Dotyczy:	Zalecenie ZALECENIE RADY w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2017) 770 final.

Załącznik: COM(2017) 770 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 22.11.2017 r.
COM(2017) 770 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro

{SWD(2017) 660 final}

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 136, w związku z art. 121 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych¹, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania², w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W strefie euro trwa ekspansja gospodarcza, zyskując w poszczególnych krajach coraz szersze podstawy. Czynnikiem pobudzającym ożywienie gospodarcze jest w coraz większym stopniu popyt krajowy. Jednocześnie wzrasta spożycie prywatne, które jest głównym czynnikiem kształtującym wzrost i inwestycje. W 2016 r. oraz w pierwszej połowie 2017 r. odnotowano dalszy wzrost zatrudnienia. Wskaźnik bezrobocia znacznie się obniżył, a mimo to nadal jest wyższy niż w 2008 r. Ożywienie w strefie euro ma jednak pewne nietypowe cechy: niskie wskaźniki inflacji bazowej i wzrostu wynagrodzeń, które nie odzwierciedlają poprawy na rynku pracy, na jaką wskazują standardowe wskaźniki rynku pracy, duża nadwyżka na rachunku obrotów bieżących oraz utrzymująca się, choć zmniejszająca się, luka inwestycyjna. W szczególności wydaje się, że niski wzrost wynagrodzeń wynika z zastoju na rynku pracy w gospodarkach niektórych państw, niskich oczekiwań inflacyjnych, które są jednym z elementów branych pod uwagę w negocjacjach płacowych, oraz niskiego wzrostu wydajności. Realny dochód gospodarstw domowych wzrósł, ale w wielu krajach utrzymuje się poniżej poziomu z 2008 r. Między poszczególnymi państwami strefy euro utrzymują się różnice w wysokości PKB na mieszkańca i stóp bezrobocia. Stopy bezrobocia długotrwałego i bezrobocia młodzieży nadal są na wysokim poziomie,

¹ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

² Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

a w kilku państwach członkowskich poważnym problemem pozostaje ubóstwo, wykluczenie społeczne i nierówności.

- (2) Ogólnie na podstawie odnotowanych wartości wskaźników ekonomicznych dla strefy euro wydaje się, że istnieją argumenty przemawiające za dalszym stymulowaniem popytu, inwestycji i wzrostu wynagrodzeń bez stwarzania ryzyka wywołania presji inflacyjnej, przy jednoczesnym wspieraniu przywracania równowagi w kategoriach wewnętrznych i zewnętrznych oraz konwergencji gospodarczej i społecznej. Należy przy tym ściśle monitorować nowo pojawiające się oznaki zakłóceń równowagi, np. na rynku mieszkaniowym w niektórych państwach członkowskich³.
- (3) W strefie euro utrzymują się znaczące zakłócenia równowagi. W państwach będących dłużnikami netto osiągnięto wprawdzie duże postępy w zakresie poprawy salda obrotów bieżących z zagranicą, ale w niektórych państwach będących wierzycielami utrzymują się duże nadwyżki na rachunku obrotów bieżących odzwierciedlające ogólny niewystarczający popyt zagregowany. Prowadzą one do nadwyżki, która w 2016 r. dla strefy euro osiągnęła wartość 3,3 % PKB, a w 2019 r. ma spaść do 2,9 % PKB. Międzynarodowa pozycja inwestycyjna netto najbardziej zadłużonych państw członkowskich poprawia się w wolnym tempie i nadal konieczne jest kontynuowanie działań w celu przywrócenia równowagi. Kraje, w których deficyt obrotów bieżących utrzymywał się przez długi czas, nadal odnotowują znaczne ujemne salda międzynarodowej pozycji inwestycyjnej netto, co na ogół wiąże się z wysokim poziomem zadłużenia sektora prywatnego lub długu sektora instytucji rządowych i samorządowych i jest źródłem podatności na zagrożenia. Jednocześnie w krajach, które mają dużą nadwyżkę na rachunku obrotów bieżących, konieczne są działania w celu stymulowania popytu krajowego, co pomoże w przywracaniu równowagi w strefie euro.
- (4) Wzrost wynagrodzeń przyczynia się do ożywienia gospodarczego w strefie euro, gdyż stymuluje popyt zagregowany, zmniejsza nierówności i zapewnia wysokie standardy życia na jej terenie. Efektywne mechanizmy ustalania wysokości wynagrodzeń powinny zapewnić zróżnicowanie wysokości wynagrodzeń w zależności od warunków panujących w poszczególnych krajach, z należyтым uwzględnieniem zmian wydajności. Wprowadzenie we wszystkich krajach reform strukturalnych zwiększających wydajność, poprawa jakości i struktury wydatków publicznych na wsparcie inwestycji, wspieranie wzrostu wynagrodzeń oraz silniejszej dynamiki popytu w państwach będących wierzycielami netto, a także wprowadzenie środków ograniczających wzrost jednostkowych kosztów pracy w państwach będących dłużnikami netto pomogłyby przyspieszyć proces przywracania równowagi w strefie euro.
- (5) Spójność i równowaga ogólnej kombinacji rodzajów polityki makroekonomicznej w strefie euro, w tym polityki monetarnej, budżetowej i strukturalnej, są niezbędne do zapewnienia bardziej znaczącego i trwałego ożywienia gospodarczego. W ostatnich latach w tej kombinacji przeważała polityka monetarna, w której wykorzystywano nowe, niekonwencjonalne narzędzia, aby osiągnąć średniookresowy cel inflacyjny EBC, co sprzyjało wzrostowi i tworzeniu miejsc pracy. EBC zapowiedział, że od stycznia 2018 r. zacznie modyfikować swoją politykę skupu aktywów. Będzie to wymagać wsparcia ze strony innych polityk w tych państwach członkowskich, w których takie możliwości istnieją.

³

Zob. Sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania za 2018 r.

- (6) Ścisła koordynacja krajowych polityk budżetowych, w oparciu o wspólne zasady, jest niezbędna do osiągnięcia odpowiedniego – w ujęciu zbiorczym – kursu polityki budżetowej dla strefy euro oraz należytego funkcjonowania unii walutowej. Wspólne reguły fiskalne mają na celu zapewnienie zdolności obsługi zadłużenia na szczeblu krajowym, a jednocześnie przestrzeni dla stabilizacji makroekonomicznej. Kurs polityki budżetowej państw członkowskich oraz strefy euro w ujęciu zbiorczym musi zatem gwarantować równowagę między takimi celami, jak zapewnienie długoterminowej stabilności krajowych finansów publicznych oraz krótkoterminowej stabilizacji makroekonomicznej na szczeblu zarówno poszczególnych państw, jak i strefy euro. W sytuacji trwającego obecnie ożywienia gospodarczego w strefie euro, które charakteryzuje się pewnymi nietypowymi cechami, przy wysokim poziomie długu publicznego będącego skutkiem kryzysu oraz w związku ze spodziewaną modyfikacją polityki skupu aktywów przez EBC, właściwe wydaje się przyjęcie neutralnego kursu polityki budżetowej dla strefy euro w ujęciu zbiorczym. Konieczne jest odpowiednie zróżnicowanie wysiłków fiskalnych w poszczególnych państwach członkowskich strefy euro, z uwzględnieniem przestrzeni fiskalnej oraz skutków ubocznych w państwach strefy euro.
- (7) Znacząca poprawa struktury budżetów krajowych i zarządzania nimi, zarówno po stronie dochodów, jak i wydatków, np. przez przesunięcie zasobów i przeznaczenie ich na inwestycje materialne i niematerialne, zwiększyłaby wpływ budżetów publicznych na popyt w perspektywie krótkoterminowej i zaowocowałaby wzrostem wydajności w dłuższym okresie. Poprawa funkcjonowania krajowych ram budżetowych i dobrze przeprowadzone przeglądy wydatków publicznych są pomocne w prowadzeniu wiarygodnej polityki budżetowej sprzyjającej wzrostowi.
- (8) Do wspierania wzrostu i zatrudnienia niezbędna jest dobrze opracowana struktura podatkowa, która także przyczynia się do zmniejszania nierówności. Uproszczenie systemów podatkowych oraz eliminowanie oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania są niezbędne do tego, aby systemy podatkowe stały się bardziej sprawiedliwe i skuteczne. Może to uwolnić zasoby na inwestycje publiczne, edukację i opiekę zdrowotną i przyczynia się do wspierania inwestycji, zatrudnienia oraz zwiększania sprawiedliwości społecznej. W szczególności konieczne są działania przeciwko agresywnemu planowaniu podatkowemu, aby zabezpieczyć dochody rządowe, zapobiegać zakłóceniom konkurencji między przedsiębiorstwami, zachować spójność społeczną oraz przeciwdziałać rosnącym nierównościom. Wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania osób prawnych byłaby kolejnym silnym narzędziem walki z unikaniem opodatkowania. Jednocześnie dzięki temu można by poprawić warunki prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa na jednolitym rynku.
- (9) Cechy strukturalne i instytucjonalne rynków pracy i rynków produktowych, a także sprawne funkcjonowanie administracji publicznej mają istotne znaczenie dla odporności gospodarczej, a także konwergencji cykli koniunkturalnych oraz realnej konwergencji i konwergencji społecznej w poszczególnych państwach członkowskich strefy euro. Odporne struktury gospodarcze pomagają zabezpieczyć gospodarkę przed znaczącymi i długotrwałymi skutkami wstrząsów dla dochodów i zatrudnienia w państwach członkowskich i całej strefie euro. Dzięki temu ograniczają one wahania gospodarcze i współtworzą korzystne warunki trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu. Lepsza koordynacja realizacji reform strukturalnych, szczególnie reform rekomendowanych w zaleceniach dla poszczególnych krajów,

może przynieść pozytywne skutki uboczne w państwach członkowskich i wzmocnić pozytywne efekty tych reform.

- (10) Dobrze funkcjonujące rynki pracy oraz systemy zabezpieczenia społecznego są ważnymi fundamentami wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, umożliwiając zmniejszanie nierówności oraz budowanie odporności gospodarek krajowych oraz całej strefy euro. Aby osiągnąć pozytywną konwergencję społeczno-gospodarczą w tej dziedzinie, w ramach *europejskiego filaru praw socjalnych* określono 20 podstawowych zasad, które można zaliczyć do trzech głównych kategorii: (i) równe szanse i dostęp do zatrudnienia; (ii) sprawiedliwe warunki pracy; oraz (iii) ochrona socjalna i włączenie społeczne.
- (11) Pomimo postępu w realizacji reform, które mają na celu poprawę zdolności dostosowawczych rynków pracy, nadal istnieją znaczące różnice między państwami członkowskimi strefy euro, które utrudniają jej sprawne funkcjonowanie. Dobrze zaplanowane polityki w zakresie rynku pracy, które są w pełni zintegrowane z systemami zabezpieczenia społecznego, mogą wspierać przepływy i reintegrację na rynku pracy, zmniejszyć segmentację rynków pracy, zapewnić skuteczną automatyczną stabilizację oraz promować sprawiedliwość społeczną. Dobrze opracowane zasady organizacji czasu pracy mogą pomóc łagodzić wstrząsy. Bezrobotnych mogących uczestniczyć w rynku pracy można zaktywizować skutecznie i szybko, zapewniając im zindywidualizowane wsparcie w poszukiwaniu pracy, szkolenie i możliwości przekwalifikowania, przy jednoczesnej ochronie tych, którzy nie mogą uczestniczyć w rynku pracy. Nowo powstające formy zatrudnienia oraz nowe rodzaje umów niosą z sobą wyzwania związane z bezpieczeństwem zatrudnienia oraz ochroną socjalną. W związku z tym w przepisach dotyczących ochrony zatrudnienia należy wprowadzić zapisy o uczciwych i godziwych warunkach pracy dla wszystkich pracowników.
- (12) Skuteczne systemy zabezpieczenia społecznego mają niezwykle istotne znaczenie dla kształtowania rynków pracy w taki sposób, aby sprzyjały one włączeniu społecznemu, dla zapewniania odpowiedniego wsparcia dochodu oraz stosownego wsparcia socjalnego przez dostęp do usług odpowiedniej jakości. Reformy emerytalne oraz polityki dotyczące równowagi między życiem zawodowym a prywatnym są także ważnymi narzędziami wspierania uczestnictwa w rynku pracy. Należy znieść niepotrzebne ograniczenia mobilności zawodowej, sektorowej i geograficznej pracowników, które utrzymują się w systemach zatrudnienia i zabezpieczenia społecznego.
- (13) Dostęp do wysokiej jakości kształcenia i szkolenia ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia równych szans oraz rozwiązania problemu niedopasowania umiejętności. Odpowiednie inwestycje w kapitał ludzki za pośrednictwem systemów kształcenia i szkolenia, które podnoszą jakość kształcenia przez całe życie i których celem jest dostosowanie poziomów umiejętności do obecnych i przyszłych potrzeb rynku pracy, odgrywają ważną rolę w działaniach na rzecz poprawy zdolności dostosowawczych gospodarki oraz realnej konwergencji w dłuższej perspektywie czasowej. Oprócz zapewnienia włączenia społecznego i mobilności inwestowanie w umiejętności może także stymulować innowacyjność oraz przyczyniać się do wzrostu wydajności i konkurencyjności.
- (14) Reformy rynku produktowego, które zwiększają konkurencyjność, oraz reformy ukierunkowane na poprawę otoczenia działalności gospodarczej i jakości instytucji (w tym skuteczność systemu wymiaru sprawiedliwości, która ułatwia egzekwowanie

umów) wzmacniają odporność gospodarczą w państwach członkowskich i całej strefie euro. Dalsza integracja na jednolitym rynku okazała się ważnym motorem wzrostu i konwergencji między państwami członkowskimi. Potencjał jednolitego rynku nie został jeszcze w pełni wykorzystany i potrzebne są znaczące postępy, aby dokończyć prace nad jego tworzeniem. Wyzwaniem pozostaje utworzenie jednolitego rynku usług (m.in. finansowych, w zakresie handlu elektronicznego, energii i transportu). Na uwadze trzeba mieć jednak także rynki produktowe, aby nie dopuścić do ich ewentualnej segmentacji. Jednolity rynek cyfrowy powinien przyczynić do ukończenia prac nad tworzeniem otoczenia prawnego sprzyjającego przyspieszeniu digitalizacji działalności gospodarczej, która jest niezbędnym krokiem na drodze do poprawy funkcjonowania rynków produktowych i konkurencyjności na rynkach światowych.

- (15) Choć ogólna odporność sektora bankowego strefy euro wzrosła od czasu kryzysu i akcja kredytowa banków zaczęła się zwiększać, to podatność na zagrożenia nie została całkowicie wyeliminowana i należy podjąć w związku z tym dalsze działania. Banki, zwłaszcza małe i średnie, borykają się z niską rentownością. Koszty dostosowania modeli biznesowych banków, niskie stopy procentowe oraz wzrost konkurencji w związku z dostępem do innych form finansowania nadal wywierają presję na rentowność banków. W związku z tym należy jeszcze bardziej dostosować modele biznesowe, aby stały się one możliwe do utrzymania w długim okresie. Wskaźniki kredytów zagrożonych ustabilizowały się niemal we wszystkich państwach członkowskich, które najbardziej ucierpiały w wyniku kryzysu, i obserwuje się ich spadek, choć następuje on powoli. Wysokie wskaźniki kredytów zagrożonych utrudniają bankom akcję kredytową, transmisję polityki pieniężnej, a także ograniczają zdolność dostosowawczą gospodarek. Są także źródłem podatności na zagrożenia dla całego systemu bankowego. Opierając się na planie działania na rzecz rozwiązania problemu kredytów zagrożonych uzgodnionego przez Radę w lipcu 2017 r. i zgodnie z zapowiedziami zawartymi w komunikacie w sprawie unii bankowej z dnia 11 października 2017 r., Komisja pracuje obecnie nad kompleksowym pakietem środków, które mają służyć obniżeniu wskaźników kredytów zagrożonych do 2018 r.
- (16) W procesie wzmacniania struktury instytucjonalnej unii gospodarczej i walutowej priorytetem jest dokończenie tworzenia unii bankowej oraz dalszy postęp w tworzeniu unii rynków kapitałowych. W pracach nad ustanowieniem unii bankowej osiągnięto znaczne postępy, ale prace te nie zostały zakończone. W swoim najnowszym komunikacie w sprawie dokończenia budowy unii bankowej Komisja próbuje nakreślić plan osiągnięcia porozumienia w tej kwestii w oparciu o aktualne zobowiązania państw zgromadzonych w Radzie. Brak wspólnego systemu gwarantowania depozytów oraz wspólnego mechanizmu ochronnego w ramach jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków ogranicza zdolność unii bankowej do zerwania powiązań między bankami a państwami. Należy kontynuować starania w celu dalszego ograniczenia ryzyka i poprawy zarządzania ryzykiem w bankach. W tym względzie niezwykle istotne jest sprawne osiągnięcie porozumienia w sprawie pakietu regulacyjnego zaproponowanego przez Komisję w listopadzie 2016 r., a także dalsze postępy w ograniczaniu kredytów zagrożonych oraz pomoc bankom w dywersyfikowaniu ich inwestycji w obligacje skarbowe.
- (17) „Biała księga w sprawie przyszłości Europy”, w której Komisja przedstawiła możliwe kierunki rozwoju, zapoczątkowała proces refleksji nad przyszłym kształtem UE-27. Komisja przedstawiła ponadto kilka dokumentów otwierających debatę, m.in. dokument dotyczący pogłębienia unii gospodarczej i walutowej, w którym przedstawiła, jak wyobraża sobie jej ukończenie, a także jasny podział na etapy, jakie

należy zrealizować, aby dokończyć budowę jej struktur. W orędziu o stanie Unii z 2017 r. zostały wskazane główne działania, jakie należy podjąć, aby dalej rozwijać unię gospodarczą i walutową, a jesienią 2017 r. Komisja przedstawiła stosowne wnioski.

NINIEJSZYM ZALECA państwom członkowskim należącym do strefy euro podjęcie, indywidualnie i zbiorowo, następujących działań w ramach Eurogrupy w latach 2018-2019:

1. Prowadzenie polityk, które będą wspierać zrównoważony wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu oraz zapewnią poprawę odporności, przywrócenie równowagi i konwergencję. Osiągnięcie znaczących postępów w pracach nad ukończeniem tworzenia jednolitego rynku, szczególnie jednolitego rynku usług, m.in. usług finansowych, w zakresie handlu elektronicznego, energii i transportu. Zważywszy na korzystne warunki koniunkturalne wszystkie państwa członkowskie powinny w pierwszej kolejności wprowadzić reformy, które będą miały na celu zwiększenie wydajności i potencjału wzrostu gospodarczego, poprawę otoczenia instytucjonalnego i biznesowego, usunięcie przeszkód utrudniających inwestycje, wspieranie tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości oraz zmniejszanie nierówności. Państwa członkowskie, w których występuje deficyt obrotów bieżących lub wysokie zadłużenie zewnętrzne, powinny dodatkowo mieć na celu ograniczanie wzrostu jednostkowych kosztów pracy. Państwa członkowskie, w których występuje wysoka nadwyżka na rachunku obrotów bieżących, powinny dodatkowo wspierać wzrost wynagrodzeń oraz priorytetowo potraktować wdrożenie środków sprzyjających inwestycjom, wspierających popyt krajowy i ułatwiających przywrócenie równowagi w strefie euro.
2. Dążenie do zasadniczo neutralnego kursu polityki budżetowej dla strefy euro w ujęciu zbiorczym oraz zrównoważonej kombinacji polityki budżetowej i monetarnej. Polityka budżetowa powinna zapewnić odpowiednią równowagę między stabilnością finansów publicznych, w szczególności redukcją wskaźników zadłużenia, jeśli są wysokie, a wspieraniem ożywienia gospodarczego. Zapewniając skuteczne funkcjonowanie krajowych ram budżetowych, państwa członkowskie powinny prowadzić polityki budżetowe, które są zgodne z paktem stabilności i wzrostu i wspierają inwestycje oraz prowadzą do poprawy jakości i struktury finansów publicznych, m.in. przez stosowanie przeglądów wydatków publicznych i przyjęcie struktur podatkowych, które będą sprawiedliwe i będą sprzyjać wzrostowi. Państwa członkowskie powinny opracować i wdrożyć środki w celu ograniczenia preferencyjnego traktowania zadłużenia w systemie opodatkowania i zwalczania agresywnego planowania podatkowego w celu zapewnienia równych warunków działania, sprawiedliwego traktowania podatników oraz ochrony finansów publicznych i stabilności w strefie euro. Obejmuje to dalsze prace na rzecz wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych.
3. Wprowadzenie reform, które będą promować tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, równe szanse i dostęp do rynku pracy, uczciwe warunki pracy, oraz wspieranie ochrony socjalnej i włączenia społecznego. Celami reform powinny być: (i) przewidywalne i elastyczne ustalenia umowne w połączeniu z odpowiednim wsparciem w okresach przejściowych oraz zapobieganie segmentacji rynków pracy; (ii) wysokiej jakości efektywne systemy kształcenia i szkolenia przez całe życie, które są nastawione na dopasowywanie umiejętności do potrzeb rynku pracy; (iii) skuteczne aktywne polityki rynku pracy sprzyjające aktywności zawodowej; (iv) stabilne i adekwatne systemy zabezpieczenia dostosowane do nowych rodzajów zatrudnienia i stosunków pracy; (v) brak utrudnień w mobilności zawodowej,

międzysektorowej i geograficznej pracowników; (vi) skuteczny dialog społeczny i negocjacje płacowe na odpowiednim poziomie; (vii) zmniejszanie opodatkowania pracy, zwłaszcza w przypadku osób o niskich dochodach i drugich żywicieli rodziny.

4. Zgodnie z planem działania z czerwca 2016 r., przyjętym przez Radę (ECOFIN), kontynuowanie prac mających na celu ukończenie tworzenia unii bankowej w odniesieniu do zmniejszania ryzyka i do podziału ryzyka, łącznie z europejskim systemem gwarantowania depozytów, przygotowanie do działania wspólnego mechanizmu ochronnego w ramach jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wzmocnienie europejskich ram nadzoru, aby zapobiec akumulacji ryzyka. Wdrożenie środków w celu znacznego przyspieszenia procesu obniżania poziomów pożyczek zagrożonych na podstawie planu działania Rady (ECOFIN) oraz wspieranie uporządkowanego zmniejszania zadłużenia w państwach członkowskich o znacznym zadłużeniu sektora prywatnego. Zwiększenie integracji i przyspieszenie rozwoju rynków kapitałowych UE w celu wspierania wzrostu w gospodarce realnej przy zabezpieczeniu stabilności finansowej.
5. Osiągnięcie szybkich postępów w pracach nad ukończeniem tworzenia unii gospodarczej i walutowej, szczególnie w oparciu o inicjatywy Komisji zapoczątkowane jesienią 2017 r., przy pełnym poszanowaniu rynku wewnętrznego Unii oraz z zachowaniem otwartości i przejrzystości w stosunku do państw członkowskich spoza strefy euro.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*